ఈ సమాజం నిద్రపోయిందా?

శివప్రసాద్

సిస్టర్ నీలిమ 9వ నంబరు బెడ్ దగ్గరికి అదుర్దాగ వచ్చింది. ఆ పేషెంటు పిచ్చిగా అరుస్తోంది. రెస్ట్‌లెస్‌గా ఉంది. వెంటనే నీలిమ 'కాంపోజ్' లోడ్‌చేసుకు వచ్చింది. వార్డుబాయ్ ఆమెని పట్టుకున్నాడు. నీలిమ ఆమె డెల్టాయిడ్ కండరంలోనికి నీడిల్ గ్రుచ్చింది. ఎవరో తన ప్రక్కగా వచ్చి నిలబడ్డారన్న విషయం గమనించింది. ఇంజక్షన్ చేయడం పూర్తయ్యింది.

"డాక్టర్ కిరణ్! వెల్‌కమ్ టు అవర్ హాస్పిటల్!" ఉత్సాహంగా విష్‌చేసింది. నీలిమ అతన్ని చూసి డాక్టర్ కిరణే అయి ఉంటాడని భావిస్తూ.

"థాంక్యూ సిస్టర్!" డాక్టర్ కిరణ్ అన్నాడు సంభ్రమాశ్చర్యాలతో.

"మీకు నా పేరు ఎలా తెలుసో తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు అచ్చెరువొందుతూ.

"మీ పేరే కాదు! అసలు మీరే డాక్టర్ కిరణ్ అని ఎలా గుర్తుపట్టానో అడగరే?"

"ఔను! ఎలా గుర్తుపట్టారు?" అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

"ఈ రోజు కొత్త డాక్టరుగారు రాబోతున్నారని, వారి పేరు కిరణ్ అని నాకు తెలుసు ఇంతకుముందే. అయితే వార్డులోకి ఇంత వెలుగు ఎలా వచ్చిందీ అని ఆశ్చర్యపోతూ చూస్తే మీరు కనపడ్డారు. వెంటనే అనుకున్నాను మీరే కిరణ్ అయి ఉంటారని."

"చాలా తెలివైనవారే!" నవ్వుతూ అన్నాడు కిరణ్.

"ఇంతకీ ఆ వార్డులోకి వెలుగువచ్చిన కారణం నా పేరా? నేనా?" అన్నాడు ఆమె మరింత పొగిడితే విని ఆనందించాలనుకుంటూ.

"ఊ.... ఇంకా పొగడాలంటారు! మీ పేరుకి మీరు జోడై మీకు మీ పేరు జోడై ...."

"అహహా! అంతగా పొగడకండి! పొగడ్తల్లో నిజముండదని నా ఉద్దేశ్యం!" అన్నాడు మొహమాటపడుతూ.

"దెన్ అయామ్ ఎక్స్ట్రీమ్లీ సారీ డాక్టర్!" అంది బాధపడుతూ నీలిమ.

"అరె! దేనికండీ?" అన్నాడు విభ్రాంతిగా.

"మిమ్మల్ని ఇంతసేపు పొగిడినందుకు!" నొచ్చుకుంటున్నట్టుగా అంది.

"హహ్హహ్హ ....." గట్టిగా నవ్వాడు కిరణ్ ఆమె చమత్కారాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ.

"మీరు చాలా చమత్కారంగా మాట్లాడతారే! ఐ లైకిట్!"

"కొంపదీసి మీరు కూడా నన్ను పొగడటం లేదు కదా!"

"నాది పొగడ్త అన్న, అందులో నిజం లేదని మీరు చిటికలో గ్రహించారు. అందుకే ముందే అన్నాను మీరు చాలా తెలివైనవారని."

"ఆ! దెబ్బకి దెబ్బ కొట్టారు! ఘటికులే మీరుకూడా!" అభినందిస్తున్నట్టుగా అంది నీలిమ.

"అది సరే! మీకు నా పేరు ఎలా తెలిసిందో చెప్పనేలేదు!"

ఆమె ముఖకవళికల్లో ఏదో మార్పు. అంతవరకు నీలిమ కళ్ళల్లో కదలాడిన చిలిపితనం, ముఖంలోని చలాకీతనం త్రుటిలో మాయమయ్యాయి.

"మీ చీఫ్ తెలుసుకోలేని విషయముండదులెండి!" అని బెడ్ దగ్గర్నుంచి అసమ్మతంగానె కదిలింది నీలిమ.

'డాక్టర్ చక్రపాణి! యూ చీట్! డర్టీ రోగ్!' నీలిమ హృదయం ఆయనగుర్తుకు రావటంతో ఒక్కసారిగా ఆక్రోశించింది. ఆమె కసిగా చేతిలోని సిరింజ్ కున్న నీడిల్‌తో అరచేతిలో పొడుచుకుంది.

'అమ్మా!' బాధతో గిలగిల్లాడింది. ఆమె రెండు కళ్ళనూ నీటిపొరలు కప్పేశాయి.

కిరణ్ నీలిమ ప్రవర్తనకు నిశ్చేష్టుడై 9వ నంబరు బెడ్ దగ్గరే నిలబడి పోయాడు. అయితే సిస్టర్‌కి తనపేరు డాక్టర్ చక్రపాణి ద్వారా తెలుసన్న మాట! కాని ఆయనకి ఈమెకు సంబంధమేమిటి? ఆ పేషెంటు వంక చూశాడు. 'కాంపోజ్' ఇవ్వడం మూలంగా ఆమె నిద్రలోకి జారుకుంది. వాట్ ఎ లవ్లీ ఫేస్! కిరణ్ హృదయానికి గిలిగింతలు పెట్టినట్టయ్యింది కాని ఈమె ఇలా ఈ మెంటల్ హాస్పిటల్లో!! ఆ పైవాడి దయ ఇలా ఉంటుందన్నమాట! అతని మనసులో ఎందుకో బాధ. కనకపు సింహాసనంలో శునకం కూర్చుండే రోజులివి! ఎవరికి ఏ చోటు అర్హనీయమైనదో అక్కడ ఆ మనిషి కనపడని కాలమిది! డాక్టర్ కిరణ్ భారంగా కదిలాడు, ఆ పేషెంట్ కేస్‌షీటు పరిశీలిద్దామని.

ఆ గదిలో నీలిమ అరచేతికి కట్టుకట్టుకుంటూ కనిపించింది కిరణ్‌కి.

"ఏం సిస్టర్! ఏమయ్యింది?" ఆత్రుతగా అడిగాడు.

"నీడిల్ గుచ్చుకుంది" ముభావంగా బదులిచ్చింది.

"అరరె! నేను కడతాను ఆగండి!" ఆమె అరచేతిని ఉన్న సగం కట్టుని తీసేసి నీట్‌గా డ్రస్‌చేశాడు కిరణ్.

"థాంక్స్ డాక్టర్!" అంది చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

"ఇంత మాత్రానికే 'థాంక్స్' ఎందుకు సిస్టర్!" అన్నాడు అభిమానపడుతూ.

"ఇఫ్యూ డోంట్ మైండ్.... బెడ్ నంబర్ నైన్ కేసుషీటు కొంచం ఇస్తారా సిస్టర్!"

ఆమె విస్మయంగా చూసింది అతని వంక.

"ఇఫ్యూడోంట్ మైండ్! మీరీ హాస్పిటల్లో జాగుపెట్టింది కొన్ని నిముషాల క్రితం! కాని అప్పుడే ఒక పర్టిక్యులర్ కేస్‌షీటు కావాలని అడుగుతున్నారు! కారణం తెలుసుకోవచ్చా!"

సమాధానం ఏం చెప్పాలో తెలియక ఓ క్షణం తటపటాయించాక "నథింగ్! అటువంటి సౌందర్యవతికి ఈ దుస్థితి కలగటానికి కారణమేమిటా అని."

"ఇటీజ్ సింపుల్!"

అర్థంకానట్టు చూశాడు ఆమెవంక.

"సమాధానం మీ ప్రశ్నలోనే ఉంది డాక్టర్!"

"అంటే ఆమె సౌందర్యమే దాని కారణమనా!"

"అంతే మరి!"

ఇంకా ఏమైనా చెబుతుందేమోనని ఆశగా చూశాడు కిరణ్ ఆమె వంక. కాని మరింకేది చెప్పేందుకు నీలిమ సిద్ధంగా లేనట్టు కనపడింది.

"ఆమె అంత అందంగా ఉందా డాక్టర్!"

"కాదంటారా!"

"మీ ఫ్రాంక్‌నెస్‌కి అభినందిస్తున్నాను. మీరూ సౌందర్యారాధకులన్న మాట!"

"కాని వాళ్ళుకూడ ఆమె సౌందర్యానికి ముగ్ధులై ఆరాధిస్తారని అభిప్రాయ పడుతున్నాను!"

"ఊహూఁ!" అంది నవ్వుతూ ఆమె.

అంతవరకు అయితే ఫరవాలేదు డాక్టర్," అంది ఆమె భావగర్భితంగా. కిరణ్ విస్మయంగా చూశాడు ఆమెవంక.

"జస్టెమినిట్ డాక్టర్!" అని వెళ్ళి కేసుషీట్సు తీసుకువచ్చి అతనిముందు ఉంచింది.

కిరణ్ 9వ నెంబరు కేసుషీటు కోసం వెతకబోయాడు. కాని ఆ కేసు షీట్సన్నీ ఆ పేషెంటువేనని గ్రహించ టానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు.

"ఇదేమిటి సిస్టర్!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు ఆమెని.

మీరు 'కొంచం' అంటే ఈ ఆరు కేసుషీట్లేతీసుకువచ్చాను. మరో నాలుగు ఉన్నాయి, తీసుకువస్తానుండండి" అని వెళ్ళింది.

కిరణ్ ఆమె కేసుహిస్టరీ చదవ సాగాడు. షివాజ్ రేప్డ్! దారుణంగా అనుభ వించ బడింది. ఆమె మనసు తట్టుకోలేక పోయింది ఓ సుకుమారకుసుమం ఓ రాక్ష సుని చేతుల్లో నలిగిపోయింది! భారంగా నిట్టూర్చాడు కిరణ్. నీలిమ మిగతా నాలుగు కేసుషీట్లు అతనికిచ్చింది. వాటిని పరిశీలించసాగాడు అతను. క్షణాలు గడుస్తున్నాయి. నీలిమతో డాక్టర్ కిరణ్‌తో ఏదో చెప్పాలని తపన.

"డాక్టర్...."

"........."

"డాక్టర్!"

కిరణ్ తన దృష్టి ఆమెపైపు మరల్చాడు 'ఏమిటి' అన్నట్టుగా.

"డాక్టర్ మీ ఛీఫ్.... అదే.... డాక్టర్ చక్రపాణి మీ రాకకై చాలా ఆతృతగా ఎదురుచూస్తున్నారు. మీరు చాలా మెరిటోరియస్ స్టూడెంట్‌ట కదా. సైకియాట్రిలో గోల్డ్‌మెడల్ సంపాయిం చారట. మీవంటివారి రాకతో ఈ హాస్పిటల్ మరిన్ని సత్ఫలితాలు సాధించగలదని వారు అభిప్రాయపడుతున్నారు!" అంది నీలిమ! అలా అంటున్నప్పుడు ఆమె కళ్ళల్లో ఏదో ఆశ, మరేదో మెరుపు!

"నాదేముంది సిస్టర్! అటువంటి ప్రొఫెసర్‌కి ఎవరు స్టూడెంటయినా గోల్డ్‌మెడల్ రాక తప్పదు" కిరణ్ వినయంగా అన్నాడు

నిజమే! డాక్టర్‌గా చక్రపాణి గ్రేట్‌మాన్! కాని మనిషిగా.... హీ ఈజ్ స్కౌండ్రల్! అనుకుంది నీలిమ.

రోండ్సు పూర్తయ్యాయి. కిరణ్ 'ఇండెంట్ బుక్' మీద సంతకాలు చేస్తు న్నాడు. నీలిమ ఎదురుగుండాఉన్న కుర్చీ మీద చేతులు ఆన్చి నిలబడి ఉంది. కిరణ్ ఆఖరిపేజి మీద సైన్‌చేసి బుక్ సిస్టర్‌కి

అందించాడు. అతను బ్రీఫ్‌కేస్ తీసుకుని బయల్దేరబోతూ ఆమెవంక చూశాడు. నీలిమ కదలకుండా అక్కడే నిలబడి ఉంది.

"సిస్టర్! కుర్చీలో కూర్చోండి! మీరు నాతో ఏదైనా చెప్పదలుచుకుంటే నిర్భయంగా నిస్సంకోచంగా చెప్పవచ్చు!"

ఎంతైనా సైకియాట్రిస్ట్! ఎదుటి వారి మనోభావల్ని ఇట్టే చదవగలడు అనుకుంది నీలిమ.

"థాంక్స్ డాక్టర్" కుర్చీలో కూర్చుంది నీలిమ.

కిరణ్‌కి ఆమె సభ్యతపై సదభిప్రాయమేర్పడింది!

"చెప్పండి!" అన్నట్టుగా చూసాడు.

నీలిమ గొంతు సవరించుకుంది

"మీ దీపూరేనా డాక్టర్?"

"లేదండి!"

"బంధువులున్నారా?"

"లేరు!"

"పోనీ ఫ్రెండ్స్!"

"ఉన్నారు."

"వారితో ఉంటారా?"

"అబ్బే లేదండి!"

"మరెక్కడుంటారు!? మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే మా ఇంటికి వచ్చి ఉండండి! సెపరేట్ రూమ్ ఉంది!"

"థాంక్స్ సిస్టర్! నేను హోటల్‌లో రూమ్ బుక్ చేసుకునే వచ్చాను. చక్రపాణిగారికి ఈ విషయం తెలిస్తే మండిపడతారు. మీరుకూడ చెప్పకండి! త్వరలోనే పోర్షన్ ఒకటి తీసుకుంటాను. మీ ఎరికలో ఏదైనా ఉంటే చెప్పండి."

"తప్పకుండా డాక్టర్! కాని మీరు ఏ హోటల్‌లో ఉంటున్నారో తెలుసుకోవచ్చా? ఇలా అడుగుతున్నందుకు మీరు అన్యధా భావించనట్లయితేనే చెప్పండి!"

"హోటల్ ఉడ్‌లాండ్స్‌లో! రూమ్ నంబరు 213."

"ఔనా" అంది నీలిమ సంతోషంగ.

"మా ఇల్లు అక్కడే! రాత్రికి వస్తాను! ఉంటారా?" ఆతృతగా అడిగింది.

కాసేపు ఆలోచించాడు కిరణ్.

"ఓ ఫ్రెండుని కలవాలి సిస్టర్! తిరిగి వచ్చేప్పటికి రాత్రి తొమ్మిది దాటవచ్చు."

"ఫరవాలేదు డాక్టర్! మా ఇల్లు హోటల్‌కి ఎదురుగానే!"

"ఐసీ! అయితే రండి!"

"థాంక్స్ డాక్టర్!"

కుర్చీలోంచి లేచింది నీలిమ. కిరణ్ కూడా బయల్దేరాడు.

"డాక్టర్! ఒక్క నిముషం" అని బీరువాలోంచి వెడ్డింగ్‌కార్డు తీసి అతనికి ఇచ్చింది.

చక్రపాణిగారి కొడుకు దినేష్ వివాహం!

"మిమ్మల్ని మరీ మరీ ఆహ్వానించారు వివాహానికి అటెండ్ అవ్వమని! రేపే వివాహం!" అంది నీలిమ.

చక్రపాణి గురించి తనకు తెలియని దేముంది! మానాఫ్ గ్రేట్ మానర్స్! ఆయన స్టూడెంట్ అయిఉండి తానీనాడు ఆయనవద్దనే అసిస్టెంట్‌గా రావటం తన అదృష్టభాగ్యం! బ్రీఫ్‌కేసు తెరిచి అందులో వెడ్డింగ్‌కార్డు పెట్టి మూశాడు.

"థాంక్స్ సిస్టర్!" అతను బయల్దేర బోయాడు.

"డాక్టర్! వన్ మోర్ థింగ్...." అంది సంశయిస్తూ.

"చెప్పండి!" అన్నాడు టేబిల్‌కి ఆనుకుంటూ.

"డాక్టర్! ఆ తొమ్మిదవ నెంబరు పేషెంటు పరిస్థితి మెరుగుపడుతుందంటారా!" ఆమె గొంతులో ఏదో బాధ.

"మీరేం అనుకోకపోతే.... ఇంతమంది పేషెంట్లున్నారు. మీరు పర్టిక్యులర్‌గ ఆ పేషెంటుగురించి అడుగుతున్నారు! కారణం తెలుసుకోవచ్చా!"

"...................."

"మీ తోబుట్టువా!"

"...................."

"మీ బంధువులమ్మాయా!!"

"డాక్టర్! ప్లీజ్! అడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానంచెప్పండి!" గంభీరంగా అంది నీలిమ.

పది కేసుషీట్లుకల పేషెంటు ఆమె. చక్రపాణిగారు చాలా ప్రయత్నిస్తున్నా కనిపిస్తోంది కాని ప్రోగ్రెస్‌నోట్సులో చెప్పుకోదగ్గ మార్పులేదు. తను అది ఒక 'ఛాలెంజ్'గ తీసుకుని గట్టిగా ప్రయత్నించాలి.

"కొంచెం క్లిష్టమయిన కేసు సిస్టర్! ఇంకా ప్రయత్నించాలి! ఫలితం గురించి చెప్పలేను" అని ఆమె రియాక్షన్ పదవటానికి ప్రయత్నించాడు.

"థాంక్స్ డాక్టర్!" ఆమెగొంతు గద్గదిక మయ్యింది. ఆమె చెక్కిళ్ళమీంచి కన్నీళ్ళు జలా జలా రాలిపడ్డాయి. కర్చీఫ్‌తో తుడుచుకుంటూ ఇంక అక్కడ ఉండలేనట్టుగ వడివడిగ వెళ్ళిపోయింది.

"సిస్టర్! సిస్టర్!" పిలిచాడు కిరణ్.

* * *

సమయం రాత్రి 9 గంటల 15నిమిషాలు. అప్పుడే భోజనం ముగించి పడక మీద వాలాడు కిరణ్. 'బ్లిట్జ్' చూశాడు కాసేపు. "దహ్యూమన్ బీయింగ్ అండ్ హిజ్ నేచర్' అన్న పుస్తకం చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

'ట్రింగ్‌గ్‌గ్....'

లేచి గదితలుపు తీశాడు.

ఎదురుగుండా వెయిటర్

"సార్! భోజనమయిందా!"

'అయింది' అన్నట్టుగా తలఊపాడు. అతని వెనక నీలిమ నిలబడి ఉంది. కిరణ్ గమనించలేదు. అతను లోనికి వచ్చాడు ప్లేటు తీసుకొవటానికి. కిరణ్ కూడా వెనుదిరిగాడు.

"డాక్టర్!"

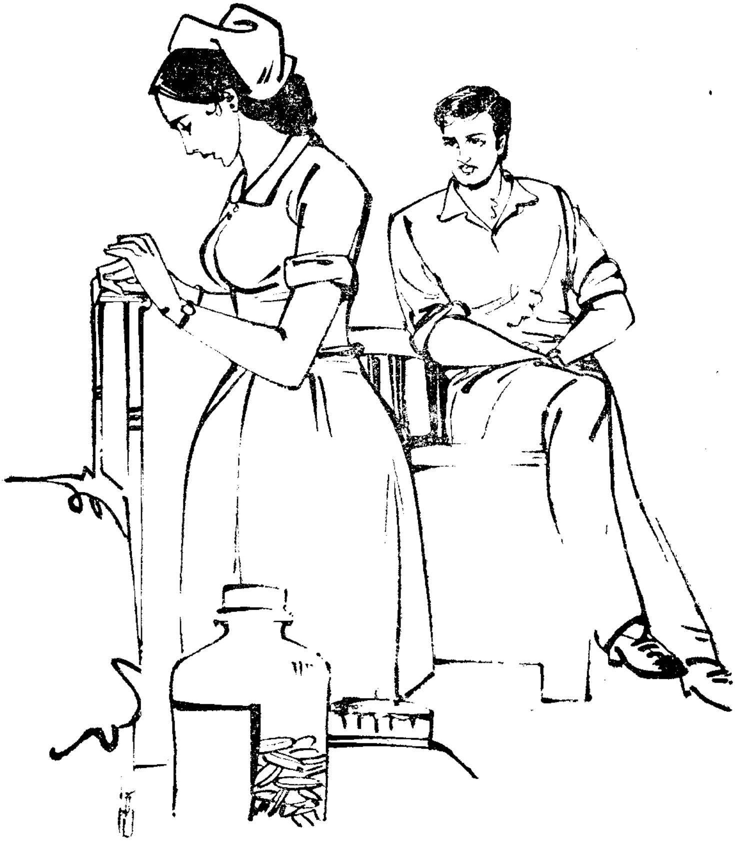

వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. ఎవ్వరో పోల్చుకోలేక అయోమయంగా చూశాడు.

"డాక్టరు! అప్పుడే మరచిపోయారా" నీలిమ నవ్వుతూ అంది.

"ఓ! మీరా సిస్టర్! కమిన్! అయామ్ సారీ! ఈ డ్రెస్‌లో మిమ్మల్ని వెంటనే గుర్తించలేకపోయాను!" అన్నాడు నొచ్చుకుంటూ. "ఫరవాలేదు డాక్టర్! ఇది మాకు మామూలే. ఎప్పుడూ ఆ తెల్ల యూనిఫాంలో చూడటానికి అలవాటుపడి అకస్మాత్తుగా మామూలు డ్రెస్‌లో చూసినప్పుడు ఇతరులు కన్ఫ్యూజ్ అవడం తరచు జరిగే విషయమే!"

"లోపలికి రండి!"

వెయిటర్ ప్లేటు తీసుకుని వెళ్ళిపోతూ కిరణ్ వంక, నీలిమ వంక ఏదోలా చూశాడు. కిరణ్ తలుపు వేశాడు. ఆమెను సోఫాలో కూర్చోమని చెప్పి తను ఆమె ఎదురుగుండా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"ఇంత రాత్రయ్యింది! మీరు రాకపోవచ్చుననుకున్నాను!"

"..................."

"సిస్టర్! మీ కళ్ళనుంచి కనీసం లీటరు నీళ్ళు కారిఉంటాయి కదూ! మీ కళ్ళల్లోని ఆ ఎర్రజీరల్ని చూస్తుంటే అలా అనుకోక తప్పటంలేదు. ఉదయం మీ ప్రవర్తన నన్ను చాలా కలవర పెట్టింది మీకు ఆ పేషెంటుకీ సంబంధం ఏమిటి? నిజం చెప్పండి! ఆమె మీ తోబుట్టువు కదూ!"

"ఔను డాక్టర్!"

"ఏది 'ఔను'. మీరు లీటరు కన్నీళ్ళు కార్చటమాలేక ఆ పేషెంటు మీ తోబుట్టువు కావటమా!" చిరునవ్వు నవ్వుతూ అన్నాడు కిరణ్.

"రెండూను!" నీలిమ గంభీరంగా జవాబిచ్చింది.

నిశ్శబ్దం చోటు చేసుకుంది వారిద్దరి మధ్య పోలికల్ని బట్టి నీలిమ ప్రవర్తనని బట్టి కిరణ్ ఆ పేషెంటు నీలిమ తోబుట్టువని గ్రహించాడు. తన సిస్టర్‌ని రోజూ ఆ పరిస్థితిలో చూస్తూ ఈ సిస్టర్ ఎలా భరించి ఉండగలుగుతుందో!? అతనికి నీలిమపై సానుభూతి కలుగుతోంది. తను ఏమైనా సరే ఆమెను పూర్వపు మానసికస్థితికి తీసుకురావాలి! తన జీవిత ధ్యేయమే ఈ మానసిక రోగులకు సేవచేయడం! ఎంతో కృషి చేసి ఈ స్థితికి చేరుకున్న తను, చదివిన చదువుకి న్యాయం చేకూర్చాలి! సార్థకత చే......

"డాక్టర్"

కిరణ్ ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు నీలిమ పిలుపుతో....

"చెప్పండి సిస్టర్! ఆమె చెప్పేది వినటానికి సంసిద్ధుడవుతూ అన్నాడు.

"డాక్టర్! అనగనగా ఓ అమ్మాయి అనగనగా ఓ అబ్బాయి! సారీ! నేను చెప్పేది కట్టుకథ కాదు! జీవితం! ఆ అమ్మాయి నా చెల్లెలు అరుణ. అంటే ఆ తొమ్మిదవ నంబరు పేషెంట్! ఆ అబ్బాయి దినేష్! అంటే మీ ఛీఫ్ డాక్టర్ చక్రపాణిగారి సుపుత్రుడు! ఇద్దరూ ప్రేమించుకున్నారు! లేదు! వాడు నా చెల్లిని ప్రేమించినట్టు నటించాడు కాని నా చెల్లెలు వాడిని గాఢంగా ప్రేమించింది. కథ సాఫీగా నడవలేదు అందుకే.... వాడు రేపీపాటికి మరో అభాగ్యురాలికి మొగుడవ్వబోతున్నాడు! ఆమె చేతులు బిగుసుకుంటున్నాయి, పిడికిళ్ళు మూసుకుంటున్నాయి. పళ్ళు పటపటలాడుతున్నాయి. పెదిమలు కంపించసాగాయి.

"ఆవేశపడకండి సిస్టర్! ఒక మనిషిగా, డాక్టరుగా నేను మీకు చేయగలిగిన సహాయం చేస్తాను."

"హుం....సహాయం!నో డాక్టర్! యూ కాంట్!" అరచింది నీలిమ."డాక్టర్! వాడు నా చెల్లిని పెళ్ళిచేసుకుంటానని వాగ్దానాలు చేశాడు. 'మా డాడీకి మన సంగతి అంతా చెప్పాను ఆయన మన వివాహానికి ఒప్పుకున్నారు. నిన్ను మా మమ్మీ ఎప్పుడూ

చూడలేదు కదా! వెంటనే రా! ఈ శుభ ముహూర్తంలో పరిచయం చేస్తాను' అంటూ దినేష్ ఓరోజు నా చెల్లికి ఫోన్ చేశాడు. అరుణ సంతోషానికి అవధుల్లేవు ఈ ప్రపంచానికి మహారాణి అయినట్టుగ సంబరపడింది. వాళ్ళింటికి వెళ్ళింది. ఆ సమయంలో దినేష్ తప్ప వాళ్ళింట్లో మరెవ్వరూలేరు! అది అసరాగా తీసుకునే తనకు ఫోన్ చేశాడని అరుణ అర్థం చేసుకుంది. అతని దుర్బుద్ధి గ్రహించి బయటపడదామని ప్రయత్నిం చింది. కాని వాడు నా చెల్లిని బంధించి దారుణంగా అనుభవించాడు ఇది తెలిసినా ది గ్రేట్ చక్రపాణిగారు కిమ్మనకుండా ఉండిపోయారు. తప్పు మాదే అన్నట్టుగా మాట్లాడారు. ఇది మామూలు అతి మామూలు కథే కదూ డాక్టర్! ఎన్నో వార్తలు వచ్చాయి, వస్తున్నాయి. మరెన్నో సినిమాలువచ్చాయి దీనిమీద ఆధారపడి. ఇంకెన్నో కథలు చదువుతున్నాం రోజూ కాని.... కాని డాక్టర్! ఒకపక్క ప్రశ్న, ఓ ప్రక్క ఇటు వంటి సంఘటనలను తీవ్రంగా గర్హిస్తున్నా ఇంకా ఇటువంటివి ఎందుకు జరుగు తున్నాయి?"

కిరణ్ ఆమెలో పెల్లుబుకుతున్న ఆవేశం చూసి అచేతనంగ ఉండి పోయాడు.

"ఏం డాక్టర్, అలా మౌనంగా ఉండి పోయారేం? సమాధానం తెలుసు. కాని చెప్పరు! మీరేకాదు, ఎవ్వరూ చెప్పరు. డాక్టర్! మనకి ప్రశ్నలు వేసుకోవడం అలవాటైపోయింది. సమాధానం తెలిసినా ఎవ్వరి మాటకు వారు తెలియనట్టు నటిం చటం పరిపాటైపోయింది."

"సిస్టర్" అంటూ మధ్యలో కలుగ జేసుకుందామనుకున్నాడు కాని ఆమె వాగ్ధోరణి అతడిని అశక్తుణ్ణి చేస్తోంది. ఏం మాట్లాడాలో తెలియక తికమకపడ సాగాడు.

"ఈనాడు అరుణ పిచ్చిది! ఆమె తన జీవితంలో సాధించినది ఏమిటి! ఒక మెంటల్ హాస్పిటల్లో ఆమెపేరుమీద పది కేస్‌షీట్లు! కాని దానిని మోసగించి పిచ్చి దానిగా మార్చివేసిన అచక్రపాణికొడుకు మరో అభాగ్యురాలిని తనసొంతంచేసుకో బోతున్నాడు! నా చెల్లెలు ఆ మెంటల్ హాస్పిటల్లో నెలల తరబడి పడిఉంటే వాడు రేపుమరో దానిని వివాహం చేసుకో బోతున్నాడు. ఎందుకంటే నా చెల్లెలు పిచ్చిది కాబట్టి వాడు తెలివైనవాడుకాబట్టి కదూ డాక్టర్! కొడుకు తప్పులను కప్పి పుచ్చి వాడికి మరోదానితో వివాహం జరిపిస్తున్న ఆ తండ్రి మరింత తెలివైన వాడుకదూ! వాళ్ళకి ఏడాక్టర్లూ అక్కర్లేదు కదూ డాక్టర్! నా చెల్లెలే పిచ్చిది! దానికే మీలాంటి సైకియాట్రిస్ట్‌ల అవసరం ఉంది! మీరు నయంచెయ్యాల్సినది నా చెల్లెని లాంటి వాళ్ళనే కదూ డాక్టర్!"

నీలిమ మాటలు శూలాల్లా దిగబడు తున్నాయి డాక్టర్ కిరణ్ గుండెలో అతని మెదడులో ఇంత కాలము తలెత్తని

ప్రశ్న ఏదో అతనిని సూటిగా ప్రశ్నించ డానికి సంసిద్ధురాలవుతోంది.

"కిరణ్! మీరు ఎంతో తెలివైన వారట. గోల్డ్‌మెడలిస్టు కూడాను. మీ తెలివినంతా ఉపయోగించి, ఎంతో కృషి సలిపి నా చెల్లిని బాగుపరుస్తారు. అది డిశ్చార్జ్ చేయబడుతుంది. బయటి ప్రపంచంలోకి వెళుతుంది. అప్పుడు మరో దినేష్ ఎదురవ్వడని హామీ ఏమిటి? నా చెల్లెలు మరల మోసగించబడితే? మరల దానికి ఈ మెంటల్ హాస్పిటలే శరణ్యం కదూ డాక్టర్! మళ్ళా మీరే నయం చేస్తారు కదూ! అవును డాక్టర్! నా చెల్లెలిలాంటి అమాయక జీవులు లేకుంటే ఈ హాస్పిటల్స్ ఎందుకు? మీరు మాత్రం జీవించే దెలా?"

ఒరేయ్ కిరణ్! ఆమె ఘోష అర్థం చేసుకోరా! ఆమె మాటల్లోని ఆవేదన గ్రహించరా! కిరణ్ అంతరాత్మ ఘోష చేస్తోంది.

"డాక్టర్! మన హాస్పిటల్లో ఉన్న వాళ్ళంతా పుట్టుకతో పిచ్చివాళ్ళా? కాదు డాక్టర్! పిచ్చివాళ్ళుగా ముద్రవేయబడ్డ వాళ్ళు! పిచ్చివాళ్ళుగా మార్చబడ్డవాళ్ళు! కోటి మనుషుల కుతంత్రాలకి, కుట్రలకి, మోసాలకి తట్టుకోలేక ఘోరమైన మానసిక సంఘర్షణలకు లోనై, మతి స్థిమితం తప్పగా, పిచ్చివారి పేరుతో మీచే అడ్మిట్ చేసుకోబడుతున్న అభాగ్య సాంఘిక జీవులు! కాని ఒక విషయం డాక్టర్! మీరు ఈ మానసిక రోగులను బాగుపరుస్తారు! స్వస్థత చేకూరుస్తారు. కాని దినేష్, చక్రపాణిలాంటి తెలివైన వాళ్ళు వీళ్ళని మరల పిచ్చివారిగా మార్చ రని హామీ ఏమిటి? నిజానికి ఎవరు పిచ్చి వాళ్ళు! కామోన్మాదియై నా చెల్లెని బలి పశువుగా మార్చిన ఆ దినేష్ పిచ్చివాడా! లేక వాడిని నమ్మి మోసపోయిన నా చెల్లెలు పిచ్చిదా! ఎవరు డాక్టర్? ఎవరు పిచ్చివాళ్ళు? మీరు ఎవర్ని ట్రీట్ చెయ్యాలి? మీరు ఎవర్ని బాగుచెయ్యాలి? ఆ దినేష్‌ని అలా వదిలేస్తే అరుణలాంటి యువతులు ఎంతమంది మీ హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ అవుతారో ఊహించండి! మీ కర్తవ్యం నిర్ణయించుకోండి!"

ఆమె కిరణ్ సమాధానం ఆశించ కుండా తలుపు తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.

డాక్టర్ కిరణ్! ఇన్నేళ్ళుగా వైద్య విద్య నభ్యసించావ్! మానసిక రోగులను నయం చేస్తానంటూ బయల్దేరావ్! ఎవ రోయ్ మానసిక రోగులు! ఎవర్నోయ్ నీవు నయం చేసేది? హ్హ్వాహ్హా.... అంతరాత్మ వికటాట్టహాసం చేస్తోంది అతనిలో.

* * *

డాక్టర్ చక్రపాణి అతిథులను రిసీవ్ చేసుకోవటంలో బిజీగా ఉన్నారు వాతా వరణం కోలాహలంగా ఉంది.

డాడీ! గ్రీటింగ్స్ ఫ్రమ్ డాక్టర్ కిరణ్!" చక్రపాణి రెండవ కొడుకు ఆయనకిచ్చి వెళ్ళాడు,

డాక్టర్ చక్రపాణి మడత విప్పి చదివాడు.

'నేను నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేస్తున్నాను'

- కిరణ్

* * *

అసంతృప్తిని కలిగిస్తున్న కథ ఇంక పొడిగించదలచుకోలేదు రచయిత. అక్కడితో ఆపేశాడు. కథ అచ్చయ్యాక 'కిరణ్ రాజీనామా చేశాక ఏంచేశాడు?' అంటూ రచయితకి చాలా ఉత్తరాలు వచ్చాయి రచయితకి కిరణ్ పాత్రకోసం గాలించక తప్పిందికాదు? అతను ఓ హాస్పిటల్లో చికిత్స పొందుతున్నాడని తెలిసి అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళాడు రచయిత.కిరణ్ని ఆ స్థితిలో చూసి నొచ్చుకున్నాడు. ఏం జరిగిందంటూ ప్రశ్నించాడు. "తెలియడంలా?" మండిపడ్డాడు కిరణ్. అతనికి ఒళ్ళంతా కల్లే బుగ్గలు బూరెల్లా వాచిపోయాయి. రచయిత అతన్ని ఓదార్చాడు. జరిగింది చెప్పమని బ్రతిమాలాడు.

"పాత్రని అక్కడితో ముగించి నన్ను దిక్కుతోచని పరిస్థితిలో పడేశావ్! నేనేంచెయ్యాలని నీ ఉద్దేశం?" కిరణ్ గదమాయించాడు. రచయిత మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"అసలు పిచ్చివాళ్ళు హాస్పిటల్ బయట ఉన్నారు! ముందు వారిని నయం చెయ్యండి అంటూ పరోక్షంగా నీలిమ నా కందించిన సందేశానుసరించి సమాజంలోకి అడుగుపెట్టాను. 'మీరు చేస్తున్నది తప్పు! ' అని వేలెత్తి చూపాను. 'మాకు తెలుసులేవోయ్!' అంటూ నా వేలు కోసేశారు. మంచి అంటే ఇది! మనం ఈ మార్గంలో పోవాలి అని సలహా ఇచ్చా. అందుకు ప్రతిఫలంగా నా కీ సన్మానం జరిగింది" అని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు కిరణ్.

రచయిత అతనివంక నిస్పృహయంగా జాలిగా చూశాడు.

"నాకు తెలుసు కిరణ్! అందుకే నీ పాత్రను అక్కడితో ఆపేశాను. కాని నీవు 'రిస్కు' తీసుకున్నావ్! నేను నీ పాత్రను పొడిగించిఉంటే నీకు జరిగిన ఈ సన్మానం నాకు జరిగిఉండేది! కాని దానికి భయపడి కాదు నే నలా చేసింది అనుకున్నాడు రచయిత మనసులో.

"కిరణ్ ఈ సమాజం నిద్రపోలేదు! నిద్రపోయినట్టు నటిస్తూంది! నిద్రపోయినవాడిని మేల్కొలప వచ్చు కాని నిద్రనటిస్తున్నవాడిని ఎవరు తట్టి లేపగలరు? తనకు తానే మేల్కొనాలి ఇదే సందేశం తరతరాలుగా ఇస్తూ వస్తున్నాను. కాని ఫలితం కనిపించటం లేదు" అంటూ మరోసారి ఉస్సురుమన్నాడు రచయిత.